

(สำเนา)
เลขรับ ๙๖/๒๕๖๕ วันที่ ๓๑ ส.ค. ๒๕๖๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ บัวประทุม ผู้เสนอ
(นายอนุรักษ์ บัวประทุม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) อมรัตน์ โชคปมิตต์กุล ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ปดิพัทธ์ สันติภาดา ผู้เสนอ
(นางอมรัตน์ โชคปมิตต์กุล) (นายปดิพัทธ์ สันติภาดา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ศิริกัญญา ตันสกุล ผู้เสนอ
(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล) (นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) สมชาย ฝั่งชลจิตร ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ทวีศักดิ์ ทักษิณ ผู้เสนอ
(นายสมชาย ฝั่งชลจิตร) (นายทวีศักดิ์ ทักษิณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ปริญญา ช่วยเกตุ ศิริรัตน์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) สุรวาท ทองบุ ผู้เสนอ
(นายปริญญา ช่วยเกตุ ศิริรัตน์) (รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) องค์การ ชัยบุตร ผู้เสนอ (ลงชื่อ) จรัส คุ่มไชน้ำ ผู้เสนอ
(นายองค์การ ชัยบุตร) (นายจรัส คุ่มไชน้ำ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครอง ในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรมหรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเยียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๗ (๒))

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิ ทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้น หลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อ ร่างกายหรือจิตใจ ของบุตร เป็นการเยียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร และไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาค่าการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่า ด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๘ ค.ศ. (๒๐๐๖) (General Comment No.๘ (๒๐๐๖) The Right of the Child to Protection from Corporal Punishment and Other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและ ให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้นหลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเยียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตร และไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาคriminalกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๘ ค.ศ. (๒๐๐๖) (General Comment No.๘ (๒๐๐๖) The Right of the Child to Protection from Corporal Punishment and Other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเยียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๗ (๒))

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเขียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๗ (๒))

๒.๒ เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้นหลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้าย อันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเขียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า ส่งผลกระทบ ต่อพัฒนาการของบุตรและไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต่อว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๘ ค.ศ. (๒๐๐๖) (General Comment No.๘ (๒๐๐๖) The Right of the Child to Protection from Corporal Punishment and Other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้นหลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการฆี่ยนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตรและไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๘ ค.ศ. (๒๐๐๖) (General Comment No.๘ (๒๐๐๖) The Right of the Child to Protection from Corporal Punishment and Other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. มีสาระสำคัญ คือ กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการฆี่ยนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๗ (๒))

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๒. กระทรวงยุติธรรม
๓. กระทรวงศึกษาธิการ
๔. กระทรวงสาธารณสุข
๕. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๖. คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ
๗. คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มชาติพันธุ์ และผู้มีความหลากหลายทางเพศ
๘. ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกาย หรือจิตใจ ไม่เป็นการเสียเกียรติ หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๗ (๒))

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ รวมระยะเวลา จำนวน ๕๓ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- (๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (๒) กระทรวงยุติธรรม
- (๓) กระทรวงศึกษาธิการ
- (๔) กระทรวงสาธารณสุข
- (๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๖) คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

(๗) คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มชาติพันธุ์ และผู้มีความหลากหลายทางเพศ

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

๕.๑.๑ จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

จำนวน ๕๗ คน

- เห็นด้วย จำนวน ๕๕ คน

- ไม่เห็นด้วย จำนวน ๒ คน (ไม่แสดงเหตุผล)

๕.๑.๒ จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

จำนวน ๒ หน่วยงาน ประกอบด้วย

(๑) กระทรวงยุติธรรม

(๒) กระทรวงศึกษาธิการ

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตร เพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเยียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๖๗ (๒))

เห็นด้วย

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

ประเด็นการรับฟังความคิดเห็นกรณีการกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตร เพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเยียนตีหรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๖๗ (๒)) จากการศึกษาการลงโทษของผู้ใช้อำนาจปกครองทำโทษบุตร เพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร มีความเห็น ดังนี้

๑. ตามกฎหมายไทยการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร ถือเป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมายครอบครัว ตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ระบุว่าบิดา มารดา มีสิทธิที่จะทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน แม้ว่าตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ จะระบุห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็กแต่ไม่ได้ห้ามลงโทษทางร่างกายอย่างชัดเจน

๒. ตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน การทำโทษด้วยความรุนแรงต่อบุตรนั้นถือเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิเด็กอย่างหนึ่ง ซึ่งสิทธิเด็กเป็นสิทธิที่ได้รับการรับรองไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนหลายฉบับ อาทิ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กติกา ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อบทที่ ๒๔ กติกา ระหว่างประเทศว่าด้วย สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ข้อบทที่ ๑๐ อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติ ต่อสตรีในทุกรูปแบบ ข้อบทที่ ๑๖ เป็นต้น นอกจากนี้ ประเด็นดังกล่าวยังเป็นประเด็นที่ประชาคม ระหว่างประเทศให้ความสำคัญโดยปรากฏในกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของ ประเทศไทยภายใต้ทั่วโลก (Universal Periodic Review (UPR)) รอบที่ ๓ ดังนี้

๑) การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมประเทศฝรั่งเศส เสนอให้จัดทำแผนพัฒนาระดับชาติเพื่อต่อต้านความรุนแรงทางเพศและเหตุแห่งเพศสภาพ และ นำตัวผู้กระทำความผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

๒) การจัดการความรุนแรงทางเพศและความรุนแรงในครอบครัว

(๑) ประเทศอิตาลี เสนอให้มีการดำเนินมาตรการเพิ่มขึ้นเพื่อจัดการกับ ความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติต่อสตรีและเด็กในทุกรูปแบบ รวมถึงปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

(๒) ประเทศชิลี เสนอให้มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งของมาตรการเพื่อ ลดความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศต่อสตรีและเด็กหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความรุนแรงใน ครอบครัวและความรุนแรงทางเพศ

(๓) ประเทศสาธารณรัฐเช็ก เสนอให้มีการยกระดับความพยายามเพื่อเพิ่ม การมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมืองและสาธารณะ และดำเนินขั้นตอนอย่างเป็นทางการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีและเด็กหญิงในทุกรูปแบบรวมถึงความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงในครอบครัว

(๔) ประเทศปารากวัย เสนอเพิ่มความพยายามในการจัดการกับปัญหา ความรุนแรงต่อเด็กและวัยรุ่น รวมถึงป้องกันและจัดการกับปัญหาความรุนแรงภายในบ้าน โดยให้ สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓) สิทธิเด็ก

(๑) ประเทศเลบานอน เสนอให้ความพยายามมุ่งส่งเสริมสิทธิและ สวัสดิการของเด็ก

(๒) ประเทศฟิลิปปินส์ เสนอให้มีการจัดหาทรัพยากรบุคคลและการเงินที่ เพียงพออย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงสำหรับการฝึกอบรมด้านสิทธิเด็กสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐและผู้บังคับใช้ กฎหมายเพื่อดำเนินการตามกฎหมายภายในประเทศและพันธกรณีระหว่างประเทศในการคุ้มครอง สิทธิเด็กอย่างเต็มที่

๔) การยุติการตีเด็ก

(๑) ประเทศสโลวีเนีย เสนอห้ามการลงโทษตีเด็กในทุกกรณี

(๒) ประเทศสวีเดน เสนอให้มีการออกกฎหมายที่ชัดเจนห้ามการลงโทษ โดยการตีหรือการลงโทษที่โหดร้ายหรือร้ายแรงที่สุดต่อเด็กในทุกกรณี

(๓) ประเทศแองโกลา เสนอห้ามการลงโทษตีเด็กในทุกรูปแบบและออกเป็นกฎหมายให้เป็นที่รับรู้ของสาธารณะ

(๔) ประเทศอิสราเอล เสนอห้ามการลงโทษตีเด็ก โดยการออกกฎหมายและในทางปฏิบัติ โดยมีการออกกฎหมายภายในประเทศเป็นการเฉพาะเพื่อห้ามการลงโทษตีเด็กในทุกสภาพแวดล้อม

ทั้งนี้ ในปัจจุบันสังคมไทยเริ่มมีความตระหนักรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะการให้ความคุ้มครองสิทธิของเด็กซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ถูกหยิบยกขึ้นมา เนื่องจากเด็กเป็นกลุ่มคนที่ต้องการการปกป้องคุ้มครองมากกว่าคนทั่วไป ซึ่งเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการเลี้ยงดูไม่ว่าจะโดยบิดามารดา ญาติพี่น้อง หรือรัฐ เพื่อให้อยู่รอดและเจริญเติบโต และมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีเพียงพอตามฐานะ ซึ่งการกระทำใด ๆ ที่กระทบต่อสิทธิของเด็กจึงเป็นเรื่องที่จะต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ และอำนาจในการลงโทษเด็ก ตามสมควรเพื่อสั่งสอนถือเป็นเรื่องหนึ่งที่สามารถกระทบต่อสิทธิในชีวิตและร่างกายของเด็ก การใช้อำนาจในการลงโทษดังกล่าวจึงต้องเป็นไปอย่างมีขอบเขตและมีความเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนและข้อเสนอแนะในกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยภายใต้กลไก UPR รอบที่ ๓ ดังนั้น จึงเห็นด้วยกับการกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเยียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๗ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์) (*กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ*)

กระทรวงศึกษาธิการ

ในปัจจุบันการลงโทษเด็กหลายกรณีเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร การเยียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตรและไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาคาการกระทำ ความผิดหรือพฤติกรรมของบุตร ซึ่งหากบุตรกระทำผิดอาจใช้การพูดคุยทำความเข้าใจเพื่อให้บุตรทำสิ่งที่ถูกต้อง หรืออาจว่ากล่าวตักเตือนบุตร โดยไม่ต้องใช้วิธีการทำโทษที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ได้กำหนดโทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิดไว้เพียง ๔ สถาน ได้แก่ (๑) ว่ากล่าวตักเตือน (๒) ทำทัณฑ์บน (๓) ตัดคะแนนความประพฤติ และ (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยการลงโทษนั้น มีความมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอน เห็นได้ว่า ไม่มีโทษการเยียนตีหรือโทษอื่นที่ไม่เหมาะสม จึงเห็นชอบด้วยในประเด็นที่รับฟังความคิดเห็นตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเสนอ (*กระทรวงศึกษาธิการ*)

ประชาชน

เห็นด้วย กับการกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร โดยการทำโทษนั้นต้องไม่เป็นการกระทำทารุณกรรม หรือทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ ไม่เป็นการเยียนตี หรือทำโทษอื่นใดอันเป็นการด้อยค่า ด้วยเหตุผลดังนี้

- การทำร้ายร่างกาย จิตใจ สร้างความทรงจำเลวร้ายให้เด็ก ส่งผลในอนาคตเมื่อเป็นผู้ใหญ่
- ควรสอนเด็กโดยใช้เหตุผล ความรุนแรงส่งผลกระทบต่อกันได้ เด็กดีได้ด้วยการไม่ตี
- ควรพูดคุยอย่างสุภาพและอดทนกับความไม่เข้าใจของเด็ก และในอนาคตสังคมจะได้ผู้ใหญ่ที่เข้าใจผู้อื่น
- ทุกคนไม่ควรถูกรุกระทำด้วยความรุนแรง การส่งต่อความรุนแรงในครอบครัวจะส่งผลกระทบต่อในสังคม
- รัฐต้องปกป้องคุ้มครองเด็ก ตามรัฐธรรมนูญ และอนุสัญญาสิทธิเด็ก ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๖๗ (๒) ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจน
- ควรสร้างค่านิยมของสังคมใหม่ คือ การตีไม่ได้แก้ปัญหาของเด็ก ไม่ควรตีเด็ก เพราะเป็นการบ่มเพาะคนไปสร้างความรุนแรงจากบ้านสู่สังคม และสงคราม ในขณะเดียวกันควรส่งเสริมทางเลือกใหม่ให้กับผู้ปกครอง เช่น “การสร้างวินัยเชิงบวก” ในการอบรมสั่งสอนเด็กที่ปราศจากความรุนแรง ควรใช้เหตุผลมากกว่าการใช้ความรุนแรง ทำให้เด็กเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นพลังพัฒนาประเทศไทยต่อไป
- เนื่องจากการทำร้ายไม่ได้เป็นการแก้ไขที่ต้นเหตุ และเป็นสาเหตุของการทำให้เด็กเกิดความเครียด กังวล และไม่มีความมั่นใจในตนเอง

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานอีกทั้งพบว่าการลงโทษนั้นหลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเขียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่า ส่งผลกระทบ ต่อพัฒนาการของบุตรและไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ประกอบกับการปรับแก้ไขสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรนี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคี ข้อเสนอแนะทั่วไป ฉบับที่ ๘ ค.ศ.(๒๐๐๖) (General Comment No.๘ (๒๐๐๖) The Right of the Child to Protection from Corporal Punishment and Other Cruel or Degrading Forms of Punishment) ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และประเทศไทยได้ตอบรับและให้คำมั่นโดยสมัครใจที่จะปฏิบัติตามภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) รอบที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) อีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม จะกระทำมิได้

อันมีความมุ่งหมาย คือ เพื่อเป็นการรับรองและกำหนดหลักประกันในเรื่องสิทธิเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองว่ามีสิทธิทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนนั้น มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานานนั้น และการลงโทษนั้นหลายกรณีกลับกลายเป็นการกระทำในลักษณะทารุณกรรมหรือทำร้ายอันส่งผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของบุตร เป็นการเยียนตีบุตร หรือทำโทษด้วยวิธีการอื่นอันเป็นการด้อยค่าส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุตรและไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดหรือพฤติกรรมของบุตรที่จำเป็นต้องว่ากล่าวสั่งสอน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. ในฉบับนี้จะทำให้เป็นการรับรองและกำหนดหลักประกันในเรื่องการกำหนดสิทธิของผู้ใช้อำนาจปกครองในการทำโทษบุตรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนตามสมควร มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- ประมวลกฎหมายอาญา
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

-ไม่มี-

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

๘. บทกำหนดโทษ

ไม่มี

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

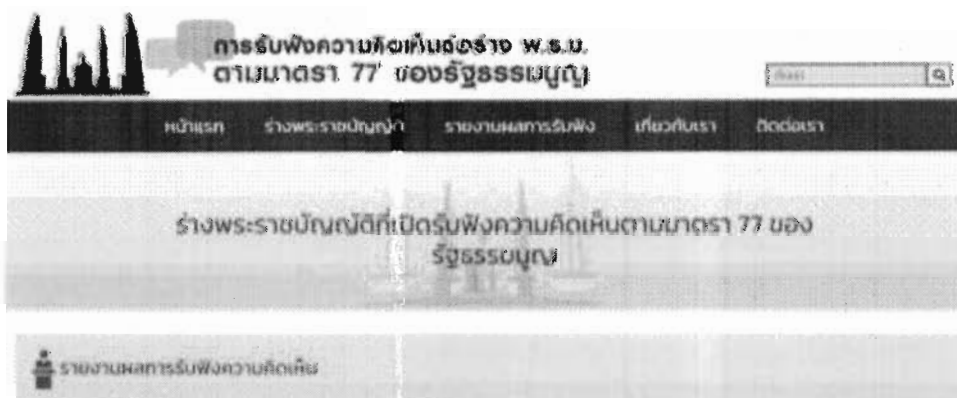
โทษปรับทางพินัย

โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย
ที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร